

במדינה

(המשך מעמוד 30)

אך מי שהכיר את לובה אליאב, לא הטיל לרגע ספק ביושרו המוחלט. אמר לפני שבועיים אמנון זיכרונ, מראשי של"י, כאשר נשאל על כך בתוכנית עלי כותרת בטלוויזיה: "לובה אליאב כבר יותר על כסאות יותר חשופים למען עקרונותיו. אילו היה מוכן לוותר על עקרונות, יכול היה לעשות קאריירה מזהירה. הוא יותר על עמדת-המפתח של מזכיר מיפלגת העבודה, כשזו היתה בשיא שילטונה, כדי לכתוב את ספרו ארץ הצבי ולהיאבק באופן חופשי על בשורתו".

לובה עצמו שמר על כוונותיו בסוד. כמנסה הוא פתח בשקט במגעים עם מיכללת הר-ווארד המהוללת, בקאמברידג' ליד בוסטון בארצות-הברית, וזו הזמינה אותו לעבודת מחקר של שנה, שבה יכתוב ספר נוסף, ביום הרביעי האחרון, בשעות המוקדמות בבוקר, צילצלו העיתונאים לביתו של אורי אבנרי, שיבוא במקומו של לובה כנציג של"י בכנסת, כדי לשמוע את תגובתו. לעיתונאים נודע כי לובה עומד באותו ערב להודיע, במועצת של"י, על החלטתו לבצע את הרוטציה.

אבנרי המופתע השיב: "השארתי את כל העניין בידי לובה, ולא שאלתיו מעולם בעניין זה. היום נתן לובה שוב דוגמה ליורש אישי ולהגינות ציבורית הקובעת גורמה מוסרית גבוהה לכל". הוסיף אבנרי: "גם בפרשה זו מוכיח מחנה של"י שאינו דומה אף לאחת המיפלגות הקיימות, הן ישנות והחדשות. אצלנו הסכם זה הסכם, ומילה זו מילה".

דרכי חיים

מי מכבר?

השוטרים דפקים

בראש! קרא עובר

המוסר — ובית-המישפט

היה כמירקחה

האם השוטרים הם מפגרים? נושא מר תק זה היה עיקרו של כתבה-אישום, ש"נדון השבוע לפני השופט יוסף מגורי-כהן, ליאון רפאל, תושב יחד העובד במוסר, נאשם בכך שבחדש פברואר השנה נקרא על-ידי השוטרים אלישע שלום להפקיד 500 ל"י עבור צו-הבאה לבית-מישפט, או להיעצר.

הם גיהלו ויכוח, שבו טען ליאון, כי כל העניין הוא טעות. החליטו ללכת ל"בניין המועצה המקומית ביהוד, ומשם לטלפן לקצין הממונה על ההוצאה-לפועל, כדי לברר את כל העניין.

הם הלכו ברגל, ובמהלך טיול זה גידף ליאון את השוטרים ואת המיטרה, אולם אלישע ספג את העלבונות והבלג.

בבניין המועצה טילפנו לקצין, שוב התערור ויכוח, היכן ישלם ליאון את הכסף, ואם יעשה זאת לבדו, או שמא חייב השוטרים להצטרף אליו. תוך כדי ויכוח סוער זה, הטיח ליאון בשוטר ביטוים כמו "אני שם עליך זה", "אני מצפצף עליך", "אתה מפגר, וזאת הסיבה שהתגייסת למיטרה!"

בעיקבות דיבורים אלה הוגשה נגד ליאון רפאל תביעה פלילית על העלבת עור-בד-ציבור.

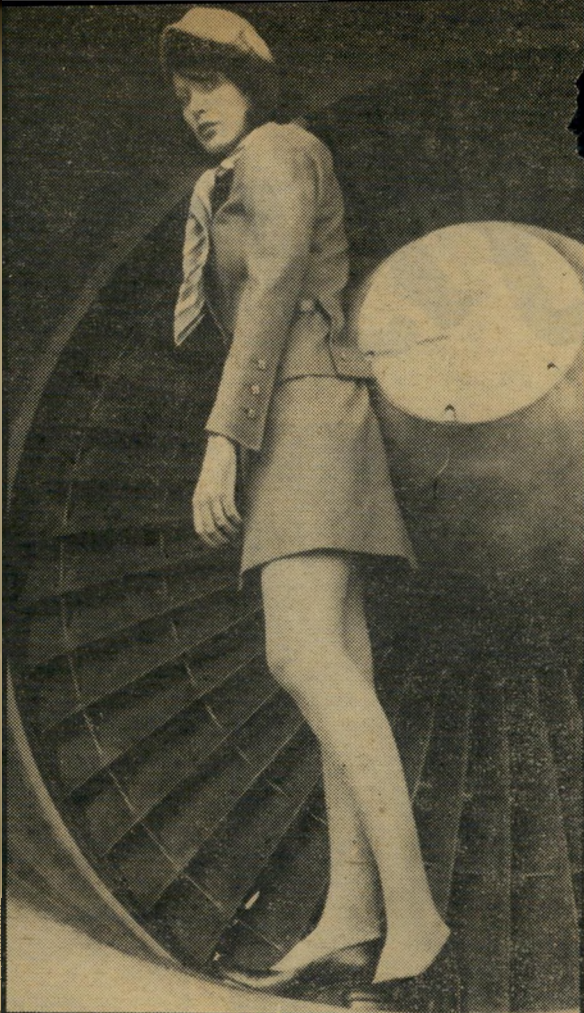
בלחש ובזהב. השבוע, באולם בית-מישפט השלום, תקפה התובעת המישטרתית דקת-הגיורה, לידיה תמיר, את הנאשם, בלהט. היא הביאה את עדיה במסירות עילאית, הציגה מיסמכים וחקרה עדים.

השוטר אלישע ענה לחקירתה, כי אחרי המילים שאמר לו ליאון, לפני קהל, היתה הרגשתו רעה מאד. הוא משרת את הציבור, ממלא את תפקידו, וזוכה בעלבונות. הסניגור ניסה לחקור את השוטר, מה פירוש המילים "מניאקים, דפוקים בראש" שגם אותן, כך טען השוטר, השמיע ליאון נגדו. השופט פסל את השאלה.

הסניגור התנגד בלהט להגשת צילוב של כתבה-הבאה המקורית, והתובעת הסיירה, כי אי-אפשר להוציא את הצו ה"מקורי מהתיק. השופט כתב החלטה ב"נדון.

גם בין הסניגור והתובעת התנהל ויכוח ליהט בלחש. השופט כעס וציווה להפסיק את ההפרעות. אחרת יעזוב הוא את ה"אולם.

(המשך בעמוד 36)



הד"ר מיכאל ("מיקי") בריזוזה, שהקים אז במיפלגת-העבודה את החוג לצעירים הקרוי החבורה, ונלה אכן באה לפגישה. סנטה יוספטל או גולדה מאיר חדשה אומנם לא יצאו מנלה פרלמוטר עקב הפג"י שה עם מיכאל בריזוזה, אך גד יעקובי והיא גילו זה את זה. נלה ממעטת לבוא ל"פגישות של החבורה, ומסבירה זאת ב"סיסותיה הרבות, אולם עם גד היא נפגשת הרבה מאז.

תחילה נערכו הפגישות בבתי-קפה, "שוחחנו", סיפר גד לחברים, "היא התגלתה לי כאישיות מקסימה, נוסף על יופיה".

האם יש

אחרת?

אולם הרומן במלוא סערות, בין הח"כ לדיילת, החל דווקא במיזרח הרחוק. יעקובי נסע לשורה של הצאות באוסטרליה ובמזרח הרחוק, ונלה נסעה לבקר דודנית שלה המתגוררת בסידיני, באוסטרליה הם לא נפגשו, אולם קופידון הפגיש אותם בדרך חזרה, בהונג-קונג. מאותה התקופה לא נפרדו גד יעקובי ונלה אלא בעת ישיבותיו של גד בכנסת, או טיירותיה של נלה כדיילת אל"על.

כל אותה עת המשיכו היחסים בין גד לטובה יעקובי להתערער. מזה שנים אח"ד, עוד זמן רב לפני שנפגש בעלה עם נלה, החליטה טובה כי היא רוצה להתגרש. "אני מרגישה שאני לא די טובה בשבילך", אמרה לגד, "אני אוהבת אותך, אבל אני רוצה להתגרש".

לידידה סיפרה טובה סיפורים אחרים. לדבריה, לא היה גד איש-מישפחה די טוב, לא תמיד הסכימה עם הסיגנון שבו התנהג כאב לשלושת ילדיהם, כשהבוגר ביניהם משרת כיום כקצין-קבע ברמת-הגולן. יש שתלו את המשבר המישפחתי שלו בבעיות הנפשיות של אשתו, ובמתחים רבים שבהם היא נתונה. לפני חמש שנים נהרג אחיה הצעיר של טובה, משה גרוסמן. היתה זו מכה קשה לאחת, שגרמה לה למצב-ירוח, לדיכאונות, ולהשפעה על סביבתה הקרובה, ועל חיי-המשפחה.

לפני חודשים אחדים שאלה טובה את גד: "יש לך אשה אחרת?" גד הודה באמת, וסיפר על הרומן שלו עם נלה. תחילה נראה היה שעובדה זו לא שינתה דבר במצב הרעוע במישפחת יעקובי, טובה אפילו אמרה כמה פעמים, כי לא איכפת לה הרומן של גד. אולם עתה הגיע המצב לכך שהמשולש יצטרך להתפרק.

גד וטובה יעקובי עומדים לפני גירושין, וידידיהם הקרובים של השניים מקווים רק כי גירושם אלה, אחרי 23 שנות נישואין, יערכו ללא שערוריות מיותרות וללא הטלת בוץ הדדי.

קוצב-הלב, היה בעל לב פתוח יותר. בחודשים הראשונים היו נישואיהם של נלה וגיל כחלום. החוויה של הנישואין, ההיכרות המיוחדת של כל זוג צעיר, ה"מיגרש שקנו בני-הזוג בבנימינה ושבונו עליו, אט-אט, את ביתם, הכלב מכסימי-ליאן, רועה בלגי גדול שעליו אמרה נלה: "אני אוהבת אותו כמו את גיל".

אולם כשחלף החלום, התבררה נלה ה"טעות שעשתה. לא היו לה טענות כלפי גיל, שבינתיים השתחרר מ"על" עד היום. אחרי שכבר התגרשה מגיל, אין היא מוכנה לומר עליו אף מילה רעה אחת. אולם ידידיהם המשותפים יודעים לספר כי תחומי ההתעניינות של גיל היו צרים מדי, האופקים שלו שונים מאלה של נלה. הרקע ההשכלתי אף הוא שימש כמחסום מסויים. בעוד נלה היא בוגרת אוניברסיטה, היתה השכלתו תיכונית בלבד. ה"שנים החליטו להיפרד כידידים.

באותה תקופה ססה נלה כדיילת המה-לקה הראשונה מניירורק לתל-אביב. נלה רגילה כבר לשרת אישים מכובדים, אולם זה שהיה הפעם ניראה היה לה שונה. גד יעקובי היה אומנם שר, אך, כפי שהיא סיפרה לאחר-מכן: "היה לו משהו מיוחד במבט, בעיניים".

בין השניים נקשרה שיחה. נלה סיפרה לגד כי היא מתעניינת בפוליטיקה, ושאלה אותו בדבר דרכים להשתלב בעולם זה, עולמו שלו. גד הציע להפגיש אותה עם

עבר גד יעקובי את אחד המשברים הגדולים של חייו, כשהיה יעקובי ילד צעיר, הוא לקה בדלקת-פרקים שגרמה נזק קים לליבו. אנשים מעטים ידעו כי יעקובי סובל ממום בלב.

אולם הרופאים הגיעו למסקנה שאין ברירה, ויש לנתחו. לפתע נודע כי סגן שר-התחבורה גד יעקובי עבר ניתוח-לב-פתוח, והושתל בו קוצב-לב. היו שמייך המציאו על-ידי בדיחות מהסוג של "עכשיו אולי הוא יהיה בעל לב", אולם עד כמה שזה נשמע אבסורדי, האריך קוצב-הלב את חיי-הנישואין של גד בעוד כמה שנים. טובה טיפלה בו במסירות, הן כששכב ב"בית-החולים והן כשהיה בבית, ונדמה היה כי האושר חזר לחיי-הנישואין שלהם, ש"החלו כבר נסדקים.

גד עצמו הופיע כבר שבועיים אחרי הניתוח בלישכתו שבמישרד-התחבורה ב"ירושלים. אולם לדבריו היתה לניתוח-הלב הפתוח, ולעובדה שהושתל בו קוצב-לב, השפעה עצומה של שינוי משמעותי בחייו ועל "הדרך שבה אני רואה את העולם. לא רק התחלתי להרגיש כמו אדם חדש מבחינת הבריאות, אלא גם מהבחינה ה"נפשית והרוחנית. עכשיו אני אדם אחר, פתוח יותר וצעיר יותר".

ידידים קרובים של גד טוענים כי ב"עיקבות ניתוח-הלב, שנערך לפני כמה שנים, נפתח גד עוד יותר, כאשר פגש מאוחר יותר בנלה, "הוא כליך השתנה, עד שהפך יותר רומנטי, כתב שירים, בגלל



נלה בטיירות

לקראת חיים סוערים